

หัว

หาง

งูดินบ้าน

Ramphotyphlops braminus (Daudin, 1803)

Brahminy blind snake

งูดินบ้าน – *Rhamphotyphlops braminus* (Daudin, 1803)

ลักษณะ งูขนาดเล็ก (จากปลายปากถึงรูก้น 132 มิลลิเมตร และหางยาว 2 มิลลิเมตร) ลำตัวเรียวยาวและกลมสม่ำเสมอตลอดความยาวลำตัว ส่วนของหัวกว้างเท่ากับลำตัว ส่วนปลายของหัวมน หางสั้นมากและส่วนปลายของหางมีหนามแข็ง ตาเล็กมากแต่มองเห็นได้ชัดเจน ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดขนาดเล็กปกคลุมและพื้นผิวเกล็ดเรียบเป็นมัน เกล็ดรอบลำตัวในแนวกึ่งกลางตัวจำนวน 20 เกล็ด

ลำตัวสีน้ำตาลดำหรือสีดำ ด้านท้องสีจางกว่าด้านหลังเล็กน้อย ส่วนปลายของหัวช่องเปิดรูก้น และหาง มีสีจางกว่าสีลำตัว

การแพร่กระจาย เกาะมาดากาสการ์ เกาะซีเชลล์ หมู่เกาะแมสคารีน โซมาเลีย แทนซาเนีย คาเมรูน คุเวต จีน ญี่ปุ่น เนปาล ปากีสถาน ศรีลังกา เมียนมาร์ ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย หมู่เกาะฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย ในประเทศไทยพบทุกภาคของประเทศ ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชพบในป่าดิบแล้งและป่าเต็งรัง

พื้นที่อาศัย พื้นล่างของป่าบริเวณที่ดินร่วนซุยและมีความชุ่มชื้น

นิสัย อาศัยอยู่ในชั้นหน้าดินที่ดินมีลักษณะร่วนซุยตามพื้นล่างของป่าบริเวณที่มีความชุ่มชื้นสูงหรือหลบซ่อนตัวอยู่ใต้กองไม้ที่เปื่อยผุพัง และส่วนมากเป็นบริเวณที่มีปลวกอาศัยอยู่ ปกติมักพบลำพังตัวเดียว แต่ถ้าเป็นขอนไม้ใหญ่ที่เปื่อยผุพังอาจอยู่รวมกันหลายตัว พื้นผิวของเกล็ดลำตัวที่เรียบเป็นมันช่วยให้การเลื้อยไปในดินร่วนซุยรวดเร็วมากขึ้น แต่เมื่อมาอยู่บนพื้นผิวดินจะเลื้อยช้าและใช้ส่วนปลายของหางที่มีหนามแข็งยึดพื้นผิวดินไว้แล้วส่ายหัวและลำตัวไปในทิศทางที่ต้องการ มักขึ้นมาอยู่บนพื้นดินภายหลังที่ฝนตกหนัก ข้อมูลจากเอกสารระบุว่า มีนิสัยการสืบพันธุ์ด้วยกระบวนการการเกิดไร้การปฏิสนธิ (parthenogenesis) และสมาชิกประชากรทุกตัวเป็นเพศเมีย

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชไม่มีข้อมูลปริมาณประชากร